

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 108.

Sjette Sessions anden Samling.

40de Møde.

Tredagen den 23de Februar Aften Kl. 7.

(Fortf.)

U. Sæge: Der udkræves idetmindste for mig en stor Deel af den „Selvfornægtelse“, som den ærede Krigsminister sidst omtalte, for ikke at modsætte mig Bevilgelsen af denne Post og denne Gage og den Mand, der dertil er udnævnt (Eskærning: Det Sidste have vi ikke her med at bestille!). Den 29de December kunde man læse i den Berlingske Avis, at Hs. Majestæt allernaadigst havde behaget at udnævne til Generaltolddirecteur Grev Sponneck. Under 30te December udkom en Beskjendtgjørelse fra Finantsministeriet i Anledning af denne Udnævnelse. Jeg skal ikke gjøre videre Bemærkninger om disse Dato'er i Sammenligning med den Dato, vi nu skrive, og paa hvilken vi først behandle Sagen. Jeg kan meget godt begribe, at der er forskjellige Meninger om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt at have en saadan Directeurpost under et Ministerium. Der er Mange, der troe, at det ikke er rigtigt, skøndt Andre paastaae det Modsatte; men dette vil jeg lade staae hen. Jeg er meget tilbøielig til at troe, at det er en noget uheldig Forretningsgang, at der ikke er nogen god, raff og brugbar Forretningsgang imellem en Directeur og en Minister, især i saadanne Sager som Told- og Postaffakterne. Men naar der om dette er forskjellige Meninger, saa er der maaskee mindre forskellige Meninger om det Rigtige i til denne Post at udnævne den affkedigede Finantsminister. Jeg skal ikke sige mere end ganske faa Ord i den Anledning, thi jeg haaber, at man vil blive enig om ikke at gaae

altfor dybt i denne Sag. Jeg skal altsaa blot sige, at dersom den Mand, som er udnævnt til denne Post, herfra Thinget skal have en Attest for den Tid, han har tjent det Offentlige, saa kunde han ikke vente, at der paa denne vilde komme til at staae: tjent tro og ærlig. Naar den ærede Finantsminister har haft vægtige Grunde, som have bevæget ham til at ansætte denne Mand i denne nye Post, saa er der endeel af disse, som den høitærede Finantsminister vist vil kunne anføre, og som jeg vil lade staae ved sit Værd; men der er ogsaa andre Grunde, som jeg formoder, at den høitærede Finantsminister ikke ønsker at anføre, og jeg vil hellere holde mig til de sidste mig ubekjendte Grunde, end til de første, mig bekjendte. Naar jeg frafalder mit Forslag om ikke at bevilge Posten, saa foranlediges jeg dertil, især ved det, der her i Thinget er passeret under Behandlingen af Krigsministeriets Budget. Man vil erindre, at den ærede Krigsminister indtrængende begjærede, at Udvalget skulde frafalde sit Forslag om ikke at bevilge et vist Antal Undercorporaler. Da yttrede Formanden for Finantsudvalget — om det maa være mig tilladt at oplæse det — Følgende: „Naar der saa aldeles bestemt gjøres Fordringer paa Et eller Andet fra Ministeriets Side, saa vil jeg for mit Vedkommende stemme for, at det indrømmes; men jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa fører det tilbogs som en saadan gjort Indrømmelse; og jo oftere man nødes til imod sin Overbevisning at maatte gjøre saadanne Indrømmelser, desto større Betydning faae de for dem, der maage gjøre dem. Jeg skal stemme i denne Sag, saaledes som den ærede Minister ønsker det“. — Jeg for min Deel skal ogsaa stemme for Dyrrettelsen af Posten og den Gage,